

ikke der er en Misforstaaelse tilstede, thi Saadant er jo ikke umuligt. I det Hele forekommer det mig uheldigt, at vi i en Sag af en saadan finantziel Betydning som denne aldeles ikke høre Andet fra den høitagtede Finantzminister, end hvad der saaledes indirecte kommer frem igjennem den høitærede Indenrigsministers Mund. — Jeg vil imidlertid tillade mig at reise et andet Spørgsmaal: Vil det da være billigt, naar disse Jernbaner i Sjælland blive vedtagne, saa at fordele Expropriationsbeløbet paa hele den jydskke Befolkning, eller med andre Ord, hvis det før var ubilligt at forlange Bidrag af Vendsyssel i denne Retning, er det saa nu mere billigt at forlange det af Thy, der ikke faaer Jernbane, eller er det, som er ubilligt i Ringkjøbing Amt, ganske billigt paa Molslandet, ikke at tale om den sydlige Deel af Ribe Amt? Jeg skal endvidere gjøre opmærksom paa, at jeg ikke paa nogen Maade kan forstaae, at Regjeringen ikke er istand til at inddrage Amternes Andeel af Expropriationsudgifterne i Thy, uden at faae et Jernbanenet i Sjælland, eller maastee Consequentsen af dette skal være, at nu komme Thyboerne og sige: Vi vilde nødig give Bidrag, naar vi ikke faae en Jernbane fra Odense til Svendborg og fra Middelfart til Faaborg. Dersom det skal være denne Vej, vi komme ind paa ved dette Forslag, saa kan jeg ikke nægte, at det da synes at stille sig meget uheldigt med Hensyn til de finantzielle Udgifter, der skulle være begrundede paa den Art Foretagender.

Den høitagtede Indenrigsminister gjorde gjældende, at der ikke skulde være en væsentlig Forskjel paa det nærværende Standpunkt og det i 1861, da Loven af 10de Marts 1861 blev vedtaget. Jeg troer ikke, at dette er ganske correct; jeg skal blot her kortelig gjøre opmærksom paa, at medens den finantzielle Overfigt over Status er saaledes, som den nu oftere er omtalt, og som jeg ikke behøver at bringe i de Herrers Erindring, saa var der i 1861—62 ved de forskjellige Bevillingslove paaregnet et Overstud af ialt 650,000 Rb. for hele den danske Stat, og der var beregnet et Afdrag paa Gjælden af 1,700,000 Rb. Det forekommer mig altsaa, at

Stillingen dengang ikke har været saa finantziel ugunstig, som den nu synes at være. Jeg skal tillige drage den Ting med ind i Betragtningen, at der dog er en væsentlig Forskjel paa den Udstrækning og de Resourcer, som Landet dengang havde, og paa hvad det nu har. Forrigt vare den høitagtede Ministers finantzielle Betragtninger i det Hele af en saadan Bessaffenhed, at jeg ogsaa kunde have ønsket at høre, om de i andre Henseender deles af Regjeringens Medlemmer. Det blev saaledes gjort gjældende, at det var et uberettiget Hensyn, vi her vilde tage, naar vi vilde see hen til, om der skulde bevilges et Par Millioner til Skibs eller ikke, og at der ikke burde tages Hensyn til, om Salgsprisen for de vestindiske Der kom ind eller ikke. Jeg kan ikke dele den høitagtede Ministers Betragtninger i saa Henseende; jeg troer, at det i allerhøieste Maade er vor Pligt at tage disse Hensyn; vi bør tage dem og vi bør ikke gjøre det paa den Maade, som det forekommer mig, at den høitagtede Minister bestandig gjør det, nemlig ved at sammenblende to Ting, de finantzielle Betragtninger, som vi maae gjøre gjældende, naar der er Tale om Jernbaneanlæg, og de statsøconomiske Betragtninger, som det ganske vist ogsaa er nødvendigt at gjøre gjældende, men som man egentlig er hurtigt færdig med; thi dersom man alene vil see paa dem, maa man sige: Lader os for Guds Skyld bygge mere, lader os bygge i det Uendelige, men finantzielt gaaer det ikke an. Det forekommer mig, at dette med en saadan Styrke og Klarhed er tydeliggjort af den ærede Folkethingsmand for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Abler), at jeg kan spare mine Bemærkninger i saa Henseende. Jeg troer overhovedet ikke, at det er nogen berettiget Paastand at sige, at Jernbaner overalt og til alle Tider vilde være en Forøgelse af Statens Productionsøve. Det kommer virkelig an paa, at man indbretter Bygningen af Jernbanerne efter den Trang, der overhovedet er dertil paa de Steder, hvor de skulle anlægges. Jeg kan i det Hele ikke være enig med den ærede Minister i, at vi her skulle stille os saaledes, at vi blot skulle see med gunstige Øine paa Jernbanerne og med ugunstige Øine paa alle de Betragtninger, der vilde gjøre sig gjældende med Hensyn til vor finantzielle Stilling.